

AVIZ
**referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și
completarea Legii nr.554/2004 a contenciosului administrativ**

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.554/2004 a contenciosului administrativ, transmisă de Secretarul General al Camerei Deputaților cu adresa nr.Plx231/15.04.2019 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr.D340/16.04.2019,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Prezenta propunere legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr.554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit Expunerii de motive, demersul legislativ are ca scop „eliminarea abuzurilor care țin de administrația publică, de a crea un cadru legislativ în care să primeze coerența și principiul respectării drepturilor celor care interacționează cu reprezentanții administrației publice, și nu în ultimul rând de a pune în acord această lege cu principii și norme statuate la nivel european”. Documentele avute în vedere la redactarea prezentului proiect, conform instrumentului de prezentare și motivare, sunt: „Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene”, care reglementează la art.41 „dreptul la buna administrare”, „Recomandarea Comitetului Miniștrilor al Consiliului Europei din 20 iunie 2007” cu privire la buna administrare și „Rezoluția Comitetului de Miniștri ai Consiliului Europei nr.(77)3” cu privire la protecția individului în relația cu actele autorităților administrative.

Prin conținutul său normativ, proiectul face parte din categoria legilor organice, fiind incidente dispozițiile art.73 alin.(3) lit.k) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea prevederilor art.75 alin.(1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Camera Deputaților.

2. Menționăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se poate pronunța asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

3. Semnalăm că unele dintre soluțiile legislative propuse prin proiect nu se integrează armonios în actul normativ de bază, uneori creând confuzii sau contradicții cu normele rămase neschimbate.

Pe de altă parte, soluțiile propuse sunt de natură a genera confuzii și instabilitate în executarea actelor administrative, care sunt emise în regim de putere publică, ceea ce ar putea denatura și îngreuna garantarea dreptului la bună administrare. Avem în vedere faptul că, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, actul administrativ se bucură de prezumția de legalitate.

Pentru adoptarea unor soluții corecte și unitare, care să valorifice practica instanțelor de contencios administrativ și să asigure celeritatea judecării cauzelor și a redactării hotărârilor, este recomandată solicitarea punctului de vedere al Ministerului Justiției.

Totodată, proiectul este deficitar și în privința unor soluții de fond, cum este cazul modificării art.20 din actul normativ de bază, propusă la **pct.12**, prin care se dorește înlocuirea recursului cu apelul. Referitor la acest aspect, semnalăm că proiectul nu ține seama de jurisprudența Curții Constituționale în această materie și nici de jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la calea de atac a recursului în materia contenciosului administrativ.

Astfel, prin **Decizia nr.747/2014**¹, Curtea Constituțională a reținut că, „*așa cum prevede art.2 din Codul de procedură civilă, acest act normativ constituie procedura de drept comun în materie civilă, dispozițiile acestui cod aplicându-se și în alte materii reglementate prin legi speciale, în măsura în care acestea nu cuprind dispoziții contrare. În materia contenciosului administrativ, prin Legea nr.76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.134/2010, modificându-se și completându-se Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, a fost modificată doar parțial procedura contenciosului administrativ, tocmai pentru a se asigura eficiența noilor dispoziții procedurale, urmând ca, în măsura în care dispozițiile legii speciale nu conțin anumite dispoziții din Codul de procedură civilă, acestea să fie complinite cu prevederile codului. După adoptarea noului Cod de procedură civilă, în materia contenciosului administrativ este menținut sistemul dublului grad de jurisdicție, respectiv, instanțele de fond care*

---

¹ Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.96 din 6 februarie 2015

soluționează litigiile de contencios administrativ sunt, după caz, secțiile de contencios administrativ și fiscal ale tribunalelor sau ale curților de apel, fiind menținută, de asemenea, prin prevederile art.7 alin.(3) din Legea nr.76/2012, după intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă, calea de atac a recursului împotriva hotărârilor judecătorești pronunțate de către instanțele de fond. Ca atare, și după intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă, recursul împotriva hotărârii instanței de fond se exercită în condițiile prevăzute de art.20 alin.(1) din Legea nr.554/2004, în termen de 15 zile de la comunicare, acesta fiind suspensiv de executare.

20. Astfel, Curtea reține că, în materia contenciosului administrativ, hotărârile pronunțate în primă instanță nu pot fi atacate cu apel, singura cale de atac de reformare ce poate fi exercitată fiind aceea a recursului. Norma specială cuprinsă în art.20 alin.(1) din Legea nr.554/2004 a rămas aplicabilă și după intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă, situație reglementată expres în art.7 alin.(3) din Legea nr. 76/2012, potrivit căreia, în materia contenciosului administrativ și fiscal, precum și în materia azilului, nu este prevăzută calea de atac a apelului.

21. Prin derogare de la regimul de drept comun prevăzut în Codul de procedură civilă, în contenciosul administrativ, recursul este, în toate cazurile, suspensiv de executare, așadar hotărârea pronunțată în primă instanță, potrivit legii contenciosului administrativ, deși nu este susceptibilă de apel, nu poate fi pusă în executare.”

De asemenea, prezintă relevanță și cele reținute de instanța de contencios constituțional prin **Decizia nr.462/2014**², prin care a reținut că „în lumina noului Cod de procedură civilă, recursul în materia contenciosului administrativ este esențialmente diferit de recursul exercitat în această materie în vechea reglementare, care permitea, de principiu, examinarea cauzei sub toate aspectele pe calea recursului. Așadar, ca urmare a acestei excluzeri, hotărârile primei instanțe date în litigiile de contencios administrativ rămân a fi supuse în continuare recursului.”

În același sens este și jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, care, în ședința Plenului judecătorilor Secției de contencios administrativ și fiscal, întrunit în condițiile art.33 alin. (1) din Regulamentul Î.C.C.J., și consemnate în procesul- verbal din 28 octombrie 2013, a stabilit că „întrucât calea de atac a apelului este incompatibilă cu specificul materiei contenciosului administrativ, cauzele având ca obiect cereri de apel

---

² Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.775 din 24 octombrie 2014.

formulate în temeiul dispozițiilor noului Cod de procedură civilă împotriva hotărârilor pronunțate în primă instanță de curțile de apel, ca instanțe de contencios administrativ, se califică și se vor înregistra ca cereri de recurs”.

De asemenea, în considerentele **Deciziei nr.20 din 5 octombrie 2015**³, completul competent să judece recursul în interesul legii a reținut că „*nu poate fi primită teza potrivit căreia, odată cu intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă, legiuitorul ar fi înțeles să se îndepărteze de la regula statornicită instituind, în unele situații, și în materia contenciosului administrativ un control total devolutiv, prin intermediul căii de atac a apelului.*

41. În realitate, doar în materie contravențională s-a prevăzut calea de atac devolutivă a apelului, dar aceasta se justifică prin specificul dreptului contravențional de a reprezenta "micul penal".”

Totodată, prin **Decizia nr.16 din 18 septembrie 2017**⁴, Înalta Curte de Casație și Justiție completul competent sa judece recursul în interesul legii, soluționând sesizarea cu privire la interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor legale privind calea de atac a apelului în materia contenciosului administrativ, a admis recursul în interesul legii și a stabilit că „*în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor legale privind calea de atac în materia contenciosului administrativ, împotriva hotărârilor pronunțate în această materie poate fi exercitată numai calea de atac a recursului, cu excepția cazului prevăzut de dispozițiile art.25 alin.(3) din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004, cu modificările și completările ulterioare”.*

4. Ca observație de ordin general, constatăm că prin proiect se preconizează **14** intervenții legislative asupra Legii nr.554/2004, intervenții constând în modificări și completări, în condițiile în care forma în vigoare a actului normativ cuprinde un număr de **31** de articole.

Astfel, subliniem că, prin amploarea și consistența intervențiilor legislative propuse, prezentul demers legislativ ar putea conduce la încălcarea prevederilor art.61 alin.(1) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora „*modificarea sau completarea unui act normativ este admisă numai dacă nu se afectează concepția generală ori caracterul unitar al aceluși act sau dacă nu privește întreaga ori cea mai mare parte a*

---

³ Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.898 din 3 decembrie 2015.

⁴ Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.930 din 27 noiembrie 2017.

reglementării în cauză; în caz contrar actul se înlocuiește cu o nouă reglementare, urmând să fie în întregime abrogat”.

Tot ca aspect general, relevăm și faptul că proiectul trebuie îmbunătățit nu doar în privința unor soluții de fond, dar și în ceea ce privește redactarea și corelarea textelor, astfel cum vom arăta în continuare.

5. Referitor la textul propus la **pct.1** pentru **art.1 alin.(8¹)**, semnalăm că, în prezent, partidele politice pot introduce acțiuni în contencios administrativ fie ca persoane vătămate într-un drept sau interes legitim, fie ca persoane juridice de drept public, în condițiile art.1 alin.(8) coroborat cu art.1 teza a doua din Legea partidelor politice nr.14/2003, republicată. În acest context, prevederea prin proiect a condiției ca, pentru a introduce acțiune în contencios, partidul politic să justifice un interes legitim conform statutului sau actului constitutiv nu întrunește condițiile de claritate, precizie și previzibilitate necesare unei norme juridice și nici nu se integrează armonios în ansamblul normelor care reglementează contenciosul administrativ. Avem în vedere faptul că, ținând seama de specificul și scopul acțiunii în contencios administrativ, astfel cum acesta reiese din dispozițiile art.52 din Constituție, textul ar fi trebuit să se refere, în mod obligatoriu, la vătămarea unui interes privat sau public, și nu la justificarea acestuia. Este necesară, de aceea, reanalizarea normei propuse.

6. La **art.1¹ alin.(1)**, astfel cum este propus la **pct.2**, semnalăm că norma nu are caracter dispozitiv, precizările referitoare la scopul legii putând fi incluse în Expunerea de motive, și nu ca normă în cuprinsul legii. De altfel, textul nici nu s-ar integra armonios în actul normativ de bază, scopul legii urmând să se regăsească după normele care reglementează subiectele de sesizare a instanței.

Pe de altă parte, textul ar fi trebuit să se refere la „asigurarea **respectării** principiului legalității”, și nu la „asigurarea” respectivului principiu.

În plus, în măsura în care se dorește consfințirea expresă a scopului legii, protejarea interesului legitim, atât privat, cât și public ar fi trebuit prevăzută în cuprinsul aceluiași text, și nu în alineate distincte.

De altfel, **alin.(2)** nu are o redactare unitară cu alin.(1), deoarece referindu-se la „controlul de legalitate”, norma are în vedere, de fapt, tot controlul jurisdicțional, întrucât textul se referă la „acțiunea introdusă la instanță”.

Totodată, semnalăm că textele propuse pentru alin.(1) și (2), care se referă la scopul reglementării, trebuie să se armonizeze cu

prevederile art.1 alin.(1) teza finală din actul normativ de bază, potrivit cărora interesul legitim poate fi **atât privat, cât și public**.

7. La **art.1¹ alin.(3)**, astfel cum este propus la **pct.2**, este de apreciat în ce măsură reglementarea propusă este compatibilă cu scopul acțiunii în contencios administrativ, astfel cum acesta este consacrat de art.52 din Legea fundamentală, respectiv recunoașterea dreptului sau a interesului legitim al unei persoane și repararea pagubei.

În aplicarea textului constituțional, art.8 intitulat „**Obiectul acțiunii judiciare**” din actul normativ de bază, **text nemodificat** reglementează posibilitatea persoanei vătămate se a sesiza instanța de contencios administrativ competentă pentru a solicita **anularea în tot sau în parte a actului, repararea pagubei cauzate și eventual, reparații** pentru daune morale (alin.(1)).

Totodată, art.18 intitulat „Soluțiile pe care le poate da instanța”, **text nemodificat**, reglementează competența instituției de a **anula** în tot sau în parte, actul administrativ, **de a obliga** autoritatea publică să emită un act administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze o anumită operațiune administrativă (alin.(1)).

Textul propus, pe lângă enumerarea unor obiective pe care instanța ar trebui să le aibă în vedere pentru stabilirea legalității unui act administrativ, se referă și la anumite aspecte care țin de activitatea generală a administrației publice, și nu de cazul particular al emiterii unui act administrativ sau al nesoluționării în termenul legal a unei cereri. Avem în vedere garantarea dreptului la bună administrare - în componenta sa prevăzută la art.1² alin.(2) - (art.1¹ alin.(3) lit.a)), respectarea principiului transparenței decizionale (art.1¹ alin.(3) lit.h)) sau respectarea prevederilor Legii nr.24/2000 (art.1¹ alin.(3) lit.i)).

De altfel, cu privire la obiectivele preconizate la **lit.a), f), h) și i)**, instanța de judecată nici nu s-ar putea pronunța, întrucât aceasta este ținută de obiectul acțiunii și de soluțiile pe care le poate pronunța, astfel cum acestea sunt expres prevăzute de art.8 și 18 din lege.

La **lit.b)**, textul pare a relua, într-o formă mai puțin riguroasă, principiul egalității, reglementat de art.8 din Codul de procedură civilă.

Referitor la **art.1²**, fără a nega importanța conținutului dreptului la bună administrare, considerăm că dispozițiile propuse nu se încadrează tematic în obiectul de reglementare al Legii contenciosului administrativ, fiind de resortul unui Cod administrativ.

8. La **art.2 alin.(1) lit.ș)**, astfel cum este propus la **pct.3**, se preconizează modificarea definiției *pagubei iminente*, în sensul eliminării cerinței ca prejudiciul să fie **material**, considerându-se că

acesta ar putea fi **de orice natură**. Or, este de analizat dacă prejudiciul *moral* poate fi cuantificat înainte de constatarea producerii acestuia, dat fiind faptul că acesta presupune observarea consecințelor produse în plan psihic asupra persoanei vătămate.

Totodată, pentru unitate în redactare cu alte acte normative, expresia consacrată este aceea de „*serviciu public*”, motiv pentru care nu se mai justifică inserarea, în finalul textului propus, a expresiei „*ori de interes public*”.

9. La art.2 alin.(1) lit.u, astfel cum este propusă la **pct.4**, întrucât textul nu are în vedere situația în care nu ar fi necesară administrarea de probe, ci situația în care este suficientă doar administrarea probei cu înscrisuri, norma trebuie reformulată, astfel încât acest aspect să rezulte cu mai multă claritate din redactare.

Pe de altă parte, nici finalul textului propus nu este clar, întrucât verificarea legalității unui act administrativ nu se realizează prin „verificarea concretă a normelor relevante în cauză”, ci prin verificarea îndeplinirii condițiilor prevăzute de respectivele norme pentru emiterea actului administrativ. Este necesară, de aceea, reanalizarea și reformularea textului.

10. Cu privire la norma preconizată la **pct.5** pentru **art.4 alin.(4)**, în ceea ce privește expresia „act administrativ *normativ*”, precizăm că, în doctrină și în legislație, se utilizează sintagma „act administrativ **cu caracter normativ**”, motiv pentru care propunem înlocuirea expresiei „unui act administrativ normativ” cu denumirea uzitată.

11. Având în vedere soluția legislativă propusă la **pct.5** pentru alin.(4) al art.4, din redactarea textelor propuse la **pct.6** pentru alin.(5)-(7) ale aceluiași articol, trebuie să rezulte că este avută în vedere situația reglementată la alin.(4), respectiv verificarea legislației actului administrativ cu caracter normativ pe cale de excepție.

Referitor la **alin.(5)**, cuvântul „maxim” trebuie eliminat, iar la **teza a doua**, pentru a se asigura claritate și predictibilitate normei, este necesară precizarea expresă a articolelor din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care se referă la **întâmpinare** și la **răspunsul la întâmpinare** și care, potrivit textului propus, nu sunt aplicabile în cazul de față.

Exemplificăm, în acest sens: **art.201** - *Fixarea primului termen de judecată*, **art.204** - *Modificarea cererii de chemare în judecată*, **art.205** - *Scopul și cuprinsul întâmpinării*, **art.206** - *Comunicarea întâmpinării*, **art.208** - *Sancțiunea nedepunerii întâmpinării* etc. din

Legea nr.134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, din considerente de redactare, la **teza a treia**, sintagma de debut „Părțile vor transmite” trebuie înlocuită cu expresia „Părțile vor depune”.

La **alin.(6)**, pentru un plus de rigoare normativă, textul trebuie să se refere la instanța de contencios administrativ prevăzută la alin.(5).

Totodată, recomandăm revederea și reanalizarea termenului propus, în condițiile în care apreciem că termenul de 7 zile de la înregistrarea dosarului la instanța competentă este insuficient pentru a asigura un drept la apărare eficient al intimatului.

Cu privire la textul propus pentru **alin.(7)**, sintagma „instanța de contencios administrativ a constatat nelegalitatea actului în mod definitiv” nu este specifică limbajului juridic, întrucât instanța *nu constată* nelegalitatea actului *în mod definitiv*, ci, potrivit prevederilor art.632-634 din Legea nr.134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare, **hotărârea instanței este definitivă**. Astfel, pentru un spor de rigoare normativă, se impune utilizarea terminologiei consacrate prin reglementarea generală în materie. Observația este valabilă și pentru alin.(1) al art.19 propus la **pct.11** în ceea ce privește expresia „actul **administrativ a fost anulat în mod definitiv**”.

În plus, alin.(7) trebuie să aibă în vedere nelegalitatea actului administrativ **cu caracter normativ**.

12. La pct.7, semnalăm că instituirea, prin norma propusă pentru **art.7 alin.(8)**, a unui caz de suspendare de drept a executării actului administrativ nu este compatibilă cu necesitatea „constatării” suspendării de către instanța de judecată, astfel cum se prevede în norma propusă pentru **alin.(9)**.

Soluția propusă este susceptibilă a crea efecte cel puțin discutabile din perspectiva posibilei blocări a activității „instituțiilor statului” prin nepunerea în executare a actelor administrative individuale emise. Avem în vedere faptul că actele administrative beneficiază de o prezumție relativă de legalitate, care poate fi răsturnată numai în cadrul unui litigiu în fața instanțelor de judecată competente, precum și faptul că emiterea actelor administrative reprezintă o formă de reflectare a prerogativelor de putere publică ale instituției, normele fiind executorii prin ele însele, în sensul că nu mai este necesară îndeplinirea niciunei formalități suplimentare pentru punerea lor în executare.

Pe de altă parte, din dispozițiile propuse nu rezultă când anume ar înceta suspendarea executării actului administrativ în situația în care

persoana care a formulat plângerea prealabilă nu s-ar mai adresa instanței de judecată.

Menționăm că, în lipsa unor norme exprese, suspendarea executării actului administrativ ar putea fi prelungită *sine die* prin voința persoanei în sarcina căreia respectivul act „dă naștere unor obligații”. Or, astfel de soluție legislativă nu ar putea fi acceptată, astfel încât normele trebuie reanalizate.

Totodată, referitor la **alin.(9)**, semnalăm că norma de trimitere la art.14 și 15 din lege este greșită deoarece, în ipotezele normative vizate, instanța soluționează cererea de suspendare, iar nu constată preexistența suspendării *de jure*.

13. La **art.14 alin.(1¹)**, astfel cum este propus la **pct.8**, întrucât situațiile avute în vedere de text nu ar putea fi stabilite decât în urma judecării, este discutabil dacă acestea ar putea constitui excepții de la îndeplinirea condiției pagubei iminente pentru dispunerea suspendării executării actului.

În plus, la **lit.c)**, este necesară reanalizarea normei propuse, întrucât aceasta este lipsită de claritate și previzibilitate, nerezultând *expressis verbis* care ar fi situațiile de nerespectare a procedurii prealabile în materia emiterii actului administrativ.

14. Referitor la **art.15¹ și 15²**, astfel cum sunt propuse la **pct.10**, apreciem că judecarea într-o *procedură simplificată*, în baza unor norme procesuale specifice, reclamă existența unor condiții clare și limitative de admisibilitate, astfel după cum legiuitorul român a reținut, de pildă, în privința procedurilor speciale reglementate prin Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Considerăm, de aceea, că lăsarea la latitudinea instanței a motivelor de admisibilitate a cererii de judecată în procedură simplificată ar putea fi de natură să genereze o practică neunitară la nivelul instanțelor de judecată, practica judiciară și precedentul judiciar neconstituind izvoare formale de drept în sistemul de drept procesual românesc.

Mai mult decât atât, la **art.15² alin.(1)**, semnalăm că prevederea condiției potrivit căreia anularea actului nu poate fi pronunțată decât dacă acesta este „vădit nelegal” este redundantă în raport cu teza întâi a normei - care impune instanței să nu administreze decât proba cu înscrisuri - coroborată cu definiția noțiunii de „act vădit nelegal”, astfel cum este prevăzută la **art.2 alin.(1) lit.u)**, propusă la **pct.4** - potrivit căreia actul vădit nelegal este actul a cărei nelegalitate rezultă exclusiv din administrarea probei cu înscrisuri.

Pe de altă parte, din punct de vedere terminologic, la **alin.(5)**, expresia „sentință susceptibilă de apel” trebuie înlocuită cu sintagma „sentință **care poate fi atacată cu apel**”.

15. Sub rezerva celor semnalate anterior, în subsidiar, la actuala formă a proiectului, din punct de vedere al redactării și al respectării normelor de tehnică legislativă, se rețin următoarele:

a) Deși în actul normativ de bază articolele au denumiri marginale, unele din textele propuse sunt lipsite de astfel de denumiri. Avem în vedere articolele **art.1¹ și 1²** propuse la **pct.2** și **art.22** propus la **pct.14**, pentru care este necesară inserarea unor denumiri marginale.

b) Potrivit exigențelor de tehnică legislativă, este necesară reformularea **titlului**, astfel:

„Lege pentru modificarea și completarea

Legii contenciosului administrativ nr.554/2004”.

c) După titlu, proiectul trebuie completat cu **formula introductivă** care, potrivit prevederilor art.42 alin.(2) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, are următoarea redactare:

„Parlamentul României adoptă prezenta lege.”

d) La **partea introductivă a articolului unic**, pentru corectitudinea redactării, sintagma „Legea nr.554/2004 a contenciosului administrativ”, din debut, va fi redată, astfel : „Legea **contenciosului administrativ nr.554/2004**”.

e) Părțile dispozitive ale **pct.1-14 ale articolului unic** trebuie reformulate după următoarele modele :

„...După alineatul (...) al articolului... se introduce un nou alineat, alin.(...), cu următorul cuprins:”;

„...După articolul (...).... se introduc două noi articole, art.... și ...., cu următorul cuprins:”;

„...La articolul... alineatul (...), litera ...) și ...) se modifică și vor avea următorul cuprins:”;

„...La articolul... alineatul (...)...., după litera...) se introduce o nouă literă, lit....) , cu următorul cuprins:”;

„...Alineatul (...) al articolului ... se modifică și va avea următorul cuprins:”;

„...După alineatul (...) al articolului ... se introduc trei noi alineate, alin.(...), (...) și (...), cu următorul cuprins:”;

„...După alineatul (...) al articolului ... se introduc două noi alineate, alin.(...) și (...), cu următorul cuprins:”;

„...Alineatele (...) și (...) ale articolului ... se modifică și vor avea

următorul cuprins:”;

„... Articolul ... se modifică și va avea următorul cuprins:”.

f) La **pct.2**, în textul propus pentru **art.1¹ alin.(3)**, pentru rigoarea redactării, termenii din debutul enumerărilor de la lit.a) – i) vor debuta cu literă mică. Observația este valabilă pentru toate situațiile similare.

g) Întrucât **alin.(7) al art.7** din actul de bază a fost abrogat prin art.I pct.8 din Legea nr.212/2018, **pct.7** va fi reformulat, astfel :

„7. După alineatul (6) al articolului 7 se introduc două noi alineate, alin.(6¹) și (6²), cu următorul cuprins:

„(6¹).....”

(se va reda textul propus pentru alin.(6¹))”

„(6²) .....”

(se va reda textul propus pentru alin.(6²))”.

h) La **pct.10**, în textul propus pentru **art.15¹ alin.(3)**, pentru corectitudinea redactării, sintagma „prevăzută de art.200 și 201 Cod procedură civilă” va fi redată, astfel : „prevăzută la art.200 și 201 **din Codul de procedură civilă**”. Observația este valabilă, în mod corespunzător, pentru toate situațiile similare din proiect.

În textul propus pentru **art.15² alin.(4)**, este necesară reformularea sintagmei „instanța va putea reaprecia”, întrucât nu asigură previzibilitatea normei.

La **alin.(5)**, pentru rigoarea exprimării, propunem ca expresia „În cazul”, din debutul textului, să fie înlocuită cu formularea „În situația”.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr. 348/24.04.2019

Legea contenciosului administrativ

Notă: Ori de câte ori într-o lege specială anterioară prezentei legi se face trimitere la Legea contenciosului administrativ nr. (v. D.C.C. nr.660/2007 - M.Of. nr.525 din 2 aug.2007 (art.9); Decizia Curții de Apel Cluj nr. 3046/2011 - M. Of. nr. 721/13 oct. 2011; Decizia C.C. nr. 1039/2012 - M. Of. nr. 61/29 ian. 2013 (art. 21 alin. (2) teza întâi, în măsura în care se interpretează în sensul că nu pot face obiectul revizurii hotărârile definitive și irevocabile pronunțate de instanțele de recurs, cu încălcarea principiului priorității dreptului Uniunii Europene, atunci când nu evocă fondul cauzei);Decizia ICCJ nr. 10/2015- M.Of. nr. 458/25 iun. 2015;Decizia ICCJ nr. 11/2015 - M.Of. nr. 501/8 iul. 2015(art. 2 alin. (1) lit. c));Decizia ICCJ nr. 13/2015- M.Of. nr. 690/11 sep. 2015(art. 2 alin. (1) lit. f) și art. 10)

- 1 promulgată prin D. nr. 1033/2004 M. Of. nr. 1154/7 dec. 2004
Decret pentru promulgarea Legii contenciosului administrativ
- 2 modificări prin O.U.G. nr. 190/2005 M. Of. nr. 1179/28 dec. 2005 *modifică art. 1 alin. (9)*
Ordonanță de urgență pentru realizarea unor măsuri necesare în procesul de integrare europeană
aprobată cu modificări și L. nr. 332/2006 M. Of. nr. 629/20 iul. 2006
completări prin
- 3 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 189/2006 M. Of. nr. 307/5 apr. 2006 *art. 20 alin. (1)*
Decizia nr. 189 din 2 martie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004
- 4 modificări prin D.C.C. nr. 189/2006 M. Of. nr. 307/5 apr. 2006 *suspendă pentru o perioadă de 45 zile dispozițiile art. 20 alin. (1) (termenul se împlinește la 20 mai 2006, după care operează prevederile art. 147 alin. (1) din Constituție)*
Decizia nr. 189 din 2 martie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004
- 5 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 647/2006 M. Of. nr. 921/14 nov. 2006 *art.4 alin.(3)*
Decizia nr. 647 din 5 octombrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004
- 6 modificări prin D.C.C. nr. 647/2006 M. Of. nr. 921/14 nov. 2006 *suspendă pentru o perioadă de 45 de zile dispozițiile art.4 alin.(3) (termenul se împlinește la 29 decembrie 2006, după care operează prevederile art.147 alin.(1) din Constituție)*
Decizia nr. 647 din 5 octombrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004
- 7 modificări prin D.C.C. nr. 65/2007 M. Of. nr. 107/13 feb. 2007 *suspendă pentru o perioadă de 45 zile dispozițiile art. 1 alin. (9) teza întâi (termenul se împlinește la 29 martie 2007 după care operează prevederile art.147 alin. (1) din Constituție)*
Decizia nr. 65 din 25 ianuarie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (9) teza întâi din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004
- 8 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 65/2007 M. Of. nr. 107/13 feb. 2007 *art.1 alin. (9) teza întâi*
Decizia nr. 65 din 25 ianuarie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (9) teza întâi din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

- 9 modificări prin L. nr. 262/2007 M. Of. nr. 510/30 iul. 2007
 Lege pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004
*modifică art. 1 denumirea marginală, art. 1 alin. (3)-(9), art. 2 alin. (1), art. 3 alin. (1), art. 4 alin. (1)-(3), art. 6 alin. (2)-(4), art. 7 alin. (1), (5) și (6), art. 8 alin. (1), (2) și (3), art. 9 alin. (3) și (4), art. 10 alin. (1) și (2), art. 11 alin. (1) și (2), art. 12, art. 13 alin. (1) și (3), art. 14, art. 15 alin. (1) și (2), art. 16 alin. (1), art. 17 alin. (3), art. 18 alin. (1), (2) și (5), art. 20 alin. (1) și (3), art. 21, art. 22, art. 23, art. 24, art. 25 alin. (3), art. 26, art. 28;
 introduce alin. (1_1) la art. 7, alin. (1_1) și (1_2) la art. 8, alin. (5) la art. 9, alin. (2_1) la art. 11, alin. (4) la art. 15, art. 16_1, alin. (6) la art. 18, alin. (2_1) la art. 19*
- 10 modificări prin D.C.C. nr. 660/2007 M. Of. nr. 525/2 aug. 2007
 Decizia nr. 660 din 4 iulie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004
suspendă pentru o perioadă de 45 de zile prevederile art.9 (termenul se împlinesște la 15 sept.2007) după care operează prevederile art.147 alin.(1) din Constituție
- 11 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 660/2007 M. Of. nr. 525/2 aug. 2007
 Decizia nr. 660 din 4 iulie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004
- 12 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 797/2007 M. Of. nr. 707/19 oct. 2007
 Decizia nr. 797 din 27 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (3) și (7) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004
art.7 alin.(7)
- 13 modificări prin D.C.C. nr. 797/2007 M. Of. nr. 707/19 oct. 2007
 Decizia nr. 797 din 27 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (3) și (7) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004
suspendă pentru o perioadă de 45 de zile dispozițiile art.7 alin.(7) (termenul se împlinesște la 2 decembrie 2007) după care operează prevederile art.147 alin.(1) din Constituție
- 14 rectificare M. Of. nr. 751/6 nov. 2007
 RECTIFICARE
- 15 modificări prin L. nr. 97/2008 M. Of. nr. 294/15 apr. 2008
 Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 100/2007 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției
modifică art. 10 alin. (1)
- 16 modificări prin L. nr. 100/2008 M. Of. nr. 375/16 mai 2008
 Lege pentru modificarea alin. (1) al art. 9 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004
modifică art. 9 alin. (1)

- 17 modificări prin L. nr. 202/2010 M. Of. nr. 714/26 oct. 2010 *modifică art. 4 alin. (1)*
 Lege privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor
 (v. Decizia Î.C.C.J. nr. 12/2012 - M. Of. nr. 735/31 oct. 2012 (art. XXIV alin. (1)-(3); Decizia Î.C.C.J. nr. 2/2013 (Art. XVII alin. (2) - M. Of. nr. 313/30 mai 2013)
- 18 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 1609/2010 M. Of. nr. 70/27 ian. 2011 *art. 21 alin. (2) teza a doua*
 Decizia nr. 1609 din 9 decembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004
- 19 modificări prin D.C.C. nr. 1609/2010 M. Of. nr. 70/27 ian. 2011 *suspendă, pentru o perioadă de 45 de zile prevederile art. 21 alin. (2) teza a doua (termenul se împlinește la data de 13 martie 2011) după care operează dispozițiile art 147 alin. (1) din Constituție*
 Decizia nr. 1609 din 9 decembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004
- 20 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 302/2011 M. Of. nr. 316/9 mai 2011 *art. 5 alin. (3)*
 Decizia nr. 302 din 1 martie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (4), art. 17 lit. f), art. 20 și art. 28 alin. (1) din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, precum și ale art. 5 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004
- 21 modificări prin D.C.C. nr. 302/2011 M. Of. nr. 316/9 mai 2011 *suspendă pentru o perioadă de 45 zile dispozițiile art. 5 alin. (3) (termenul se împlinește la 22 iunie 2011) după care operează dispozițiile art. 147 din Constituție*
 Decizia nr. 302 din 1 martie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (4), art. 17 lit. f), art. 20 și art. 28 alin. (1) din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, precum și ale art. 5 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004
- 22 modificări prin L. nr. 299/2011 M. Of. nr. 916/22 dec. 2011 *abrogă art. 21 alin. (2)*
 Lege pentru abrogarea alin. (2) al art. 21 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004
 (v. D.C.C. nr. 1039/2012 - M. Of. nr. 61/29 ian. 2013)
- 23 modificări prin L. nr. 76/2012 M. Of. nr. 365/30 mai 2012 *modifică, la 1 septembrie 2012, art. 4, art. 10 alin. (1), art. 20 alin. (3), art. 22, art. 24 alin. (2), art. 28 alin. (1); introduce alin. (1_1) la art. 10, alin. (2_1) la art. 24; abrogă art. 21 alin. (1)*
 Lege pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă
- 24 modificări prin O.U.G. nr. 44/2012 M. Of. nr. 606/23 aug. 2012 *prorogă termenul de intrare în vigoare a Legii nr. 134/2010 până la 1 februarie 2013*
 Ordonanță de urgență privind modificarea art. 81 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă
 aprobată prin L. nr. 206/2012 M. Of. nr. 762/13 nov. 2012
- 25 modificări prin L. nr. 187/2012 M. Of. nr. 757/12 nov. 2012 *abrogă, la data de 1 februarie 2014, art. 24 alin. (3)*
 Lege pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal
 (v. Decizia Î.C.C.J. nr. 4/2014 - M. Of. nr. 434/13 iun. 2014)

- 26 modificări prin D.C.C. nr. 1039/2012 M. Of. nr. 61/29 ian. 2013
 Decizia nr. 1039 din 5 decembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 299/2011 pentru abrogarea alin. (2) al art. 21 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și ale art. 21 alin. (2) teza întâi din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004
suspendă, pentru o perioadă de 45 de zile prevederile art. 21 alin. (1) teza întâi, declarate neconstituționale în măsura în care se interpretează în sensul că nu pot face obiectul revizuirii hotărârile definitive și irevocabile pronunțate de instanțele de recurs, cu încălcarea principiului priorității dreptului Uniunii Europene, atunci când nu evocă fondul cauzei (termenul se împlinește la data de 15 martie 2013), după care operează dispozițiile art. 147 alin. (1) din Constituție
- 27 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 1039/2012 M. Of. nr. 61/29 ian. 2013
 Decizia nr. 1039 din 5 decembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 299/2011 pentru abrogarea alin. (2) al art. 21 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și ale art. 21 alin. (2) teza întâi din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004
art. 21 alin. (2) teza întâi în măsura în care se interpretează în sensul că nu pot face obiectul revizuirii hotărârile definitive și irevocabile pronunțate de instanțele de recurs, cu încălcarea principiului priorității dreptului Uniunii Europene, atunci când nu evocă fondul cauzei
- 28 modificări prin O.U.G. nr. 4/2013 M. Of. nr. 68/31 ian. 2013
 Ordonanță de urgență privind modificarea Legii nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe
 aprobată cu modificări și completări prin L. nr. 214/2013 M. Of. nr. 388/28 iun. 2013
prorogă termenul de intrare în vigoare a Legii nr. 134/2010 până la 15 februarie 2013
- 29 modificări prin L. nr. 214/2013 M. Of. nr. 388/28 iun. 2013
 Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2013 privind modificarea Legii nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe
aprobă cu modificări și completări O.U.G. nr. 4/2013
- 30 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 459/2014 M. Of. nr. 712/30 sep. 2014
 Decizia nr. 459 din 16 septembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1) raportate la art. 2 alin. (1) lit. c) teza întâi din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004
dispozițiile art. 8 alin. (1) raportate la art. 2 alin. (1) lit. c) teza întâi sunt constituționale în măsura în care se interpretează în sensul că decretul Președintelui privind numirea judecătorilor la Curtea Constituțională sunt excluse din sfera controlului judecătoresc sub aspectul verificării îndeplinirii condiției "înaltei competențe profesionale"
- 31 modificări prin L. nr. 138/2014 M. Of. nr. 753/16 oct. 2014
 Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe
modifică art. 24, art. 25
- 32 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 898/2015 M. Of. nr. 148/26 feb. 2016
 Decizia nr. 898 din 17 decembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 și art. 25 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004
soluția legislativă, potrivit căreia încheierea prevăzută de art. 24 alin. (3) este „definitivă”, este neconstituțională.

modifică art. 2 alin. (1) lit. c), art. 5 alin. (3), art. 7 alin. (1), (3), (5) și alin. (6) partea introductivă și lit. b), art. 8 alin. (1) și (2), art. 10 alin. (1), (1_1) și (3), art. 13 alin. (1), art. 14 alin. (2), art. 15 alin. (1) și (4), art. 16 alin. (1), art. 16_1, art. 17 alin. (1) și (2), art. 20 alin. (2), art. 21, art. 24 alin. (3) și (4) și art. 25 alin. (2) și (3); introduce lit. c_1 la art. 2 alin. (1) și alin. (4) la art. 10;
abrogă art. 5 alin. (4), art. 7 alin. (6) lit. c)-e), art. 7 alin. (7) și art. 11 alin. (1) lit.

L. nr. 134/2010

M. Of. nr. 485/15 iul. 2010

• **Lege privind Codul de procedură civilă**

respinsă prin

D.C.C. nr. 792/2018

M. Of. nr. 260/4 apr. 2019

(v. art. XII - XIX din Legea nr. 2/2013 - M. Of. nr. 89/12 feb. 2013; Decizia Î.C.C.J. nr. 8/2015 - M. Of. nr. 539/20 iul. 2015 (art. 450 alin. (5) raportat la art. 997 și următoarele și art. 719 alin. (7)); Decizia Î.C.C.J. nr. 13/2015 - M. Of. nr. 690/11 sep. 2015 (art. 94 și art. 95); Decizia Î.C.C.J. nr. 7/2016 - M. Of. nr. 461/22 iun. 2016 (art. 127 alin. (1) și (3))

1 republicare cu renumerotare

M. Of. nr. 247/10 apr. 2015

Lege privind Codul de procedură civilă

2 admisă excepție de neconst. prin

D.C.C. nr. 485/2015

M. Of. nr. 539/20 iul. 2015

Decizia nr. 485 din 23 iunie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (2) teza a doua, art. 84 alin. (2) și art. 486 alin. (3) din Codul de procedură civilă

art. 13 alin. (2) teza a doua, art. 84 alin. (2), și art. 486 alin. (3) cu referire la mențiunile care decurg din obligativitatea formulării și susținerii cererii de recurs de către persoanele juridice prin avocat sau consilier juridic

3 modificări prin

D.C.C. nr. 839/2015

M. Of. nr. 69/1 feb. 2016

Decizia nr. 839 din 8 decembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 493 alin. (5)-(7) din Codul de procedură civilă

suspendă pentru o perioadă de 45 de zile dispozițiile art. 493 alin. (5) (cu referire la sintagma "sau că recursul este vădit nefondat") (termenul se împlinește la data de 17.03.2016), după care operează prevederile art. 147 din Constituție

4 admisă excepție de neconst. prin

D.C.C. nr. 839/2015

M. Of. nr. 69/1 feb. 2016

Decizia nr. 839 din 8 decembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 493 alin. (5)-(7) din Codul de procedură civilă

art. 493 alin. (5) (sintagma "sau că recursul este vădit nefondat")

5 modificări prin

D.C.C. nr. 866/2015

M. Of. nr. 69/1 feb. 2016

Decizia nr. 866 din 10 decembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 509 alin. (1) pct. 11 și alin. (2) din Codul de procedură civilă

suspendă pentru o perioadă de 45 de zile dispozițiile art. 509 alin. (1) (constată sintagma „pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul” este neconstituțională cu referire la motivul de revizuire prevăzut la pct. 11 din cuprinsul acestora) (termenul se împlinește la data de 17.03.2016), după care operează dispozițiile art. 147 din Constituție

6 admisă excepție de neconst. prin

D.C.C. nr. 866/2015

M. Of. nr. 69/1 feb. 2016

Decizia nr. 866 din 10 decembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 509 alin. (1) pct. 11 și alin. (2) din Codul de procedură civilă

art. 509 alin. (1) (sintagma „pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul” este neconstituțională cu referire la motivul de revizuire prevăzut la pct. 11 din cuprinsul acestora)

7 modificări prin

D.C.C. nr. 895/2015

M. Of. nr. 84/4 feb. 2016

Decizia nr. 895 din 17 decembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 641 și art. 666 din Codul de procedură civilă

suspendă pentru 45 de zile dispozițiile art. 666 (termenul se împlinește la 20 martie 2016) după care operează prevederile art. 147 din Constituție

- 8 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 895/2015 M. Of. nr. 84/4 feb. 2016 art. 666
Decizia nr. 895 din 17 decembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 641 și art. 666 din Codul de procedură civilă
- 9 modificări prin O.U.G. nr. 1/2016 M. Of. nr. 85/4 feb. 2016 modifică art. 603 alin. (3), art. 615, art. 628 alin. (5), art. 635, art. 641, art. 651 alin. (3), art. 665, art. 666, art. 670 alin. (6), art. 680 alin. (2), art. 699 alin. (2), art. 712 alin. (3), art. 720 alin. (8), art. 732 alin. (2), art. 783 alin. (1), art. 820, art. 856 alin. (2), art. 889, art. 955 alin. (1)
Ordonanță de urgență pentru modificarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și a unor acte normative conexe
aprobată cu modificări și completări prin L. nr. 17/2017 M. Of. nr. 196/21 mar. 2017
- 10 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 169/2016 M. Of. nr. 353/9 mai 2016 art. 142 alin. (1) teza întâi și art. 145 alin. (1) teza întâi din Codul de procedură civilă sunt constituționale în măsura în care motivul de bănuială legitimă nu se raportează la calitatea de parte a curții de apel în raza căreia funcționează instanța investită cu judecarea litigiului
Decizia nr. 169 din 24 martie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 142 alin. (1) teza întâi și art. 145 alin. (1) teza întâi din Codul de procedură civilă
- 11 modificări prin O.U.G. nr. 95/2016 M. Of. nr. 1009/15 dec. 2016 prorogă termenele prev. la art. XII alin. (1), art. XIII teza I, art. XVIII alin. (1) și art. XIX alin. (1) până la data de 1 ian. 2019
Ordonanță de urgență pentru prorogarea unor termene, precum și pentru instituirea unor măsuri necesare pregătirii punerii în aplicare a unor dispoziții din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă
- 12 modificări prin L. nr. 17/2017 M. Of. nr. 196/21 mar. 2017 modifică art. 534 alin. (2), art. 613 alin. (4), art. 615, art. 641, art. 651 alin. (4), art. 652 alin. (2), art. 666 alin. (2) și (7), art. 719 alin. (6), art. 782, art. 889 și denumirea secțiunii a 2-a a cap. IV al titlului III din cartea a V-a
Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2016 pentru modificarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și a unor acte normative conexe
- 13 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 290/2018 M. Of. nr. 638/23 iul. 2018 sintagma "de competența instanței la care își desfășoară activitatea" din cuprinsul art. 127 alin. (1), precum și sintagma "care își desfășoară activitatea la instanța competentă să judece cauza" din cuprinsul art. 127 alin. (2)
Decizia nr. 290 din 26 aprilie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 127 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă
- 14 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 290/2018 M. Of. nr. 638/23 iul. 2018 dispozițiile art. 127 alin. (1) și alin. (2) sunt constituționale în măsura în care privesc și instanța de judecată în calitate de parte reclamantă / pârâtă
Decizia nr. 290 din 26 aprilie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 127 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

15 modificări prin L. nr. 310/2018 M. Of. nr. 1074/18 dec. 2018

Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative

modifică art. 13 alin. (2), art. 41 alin. (1), art. 64 alin. (3) și (4), art. 80 alin. (5), art. 83, art. 84 alin. (3), art. 94 pct. 1 lit. b), art. 95 pct. 3, art. 96 pct. 3, art. 127 alin. (1) și (2), art. 129 alin. (2) pct. 2, art. 130 alin. (2) și (3), art. 131 alin. (1), art. 142 alin. (1), art. 144 alin. (2), art. 154 alin. (4) și (6), art. 165 pct. 3, art. 183 alin. (1) și (3), art. 200 alin. (4), art. 201 alin. (2) -(4), art. 213, art. 231 alin. (1), (4) și (5), art. 240, art. 244, art. 261 alin. (1), art. 323 alin. (1), art. 398 alin. (3), art. 402, art. 415 pct. 3, art. 426 alin. (1) și (5), art. 444 alin. (1), art. 450 alin. (3), art. 457 alin. (2), art. 471 alin. (3) și (4), art. 474, art. 483 alin. (2)-(4), art. 484 alin. (7), art. 486 alin. (1) lit. a) și e), art. 486 alin. (2) și (3), art. 490, art. 496 alin. (1), art. 497, art. 503 alin. (3), art. 509 alin. (2), art. 513 alin. (4), art. 517 alin. (4), art. 521 alin. (3), art. 713 alin. (2), art. 906 alin. (4), art. 915 alin. (2); introduce lit. j_1) - j_3) la art. 94 pct. 1, alin. (2_1) la art. 127, alin. (6_1) la art. 154, alin. (11_1) la art. 163, alin. (4_1) la art. 200, alin. (6) și (7) la art. 321, pct. 1_1 la art. 413 alin. (1), art. 471_1, alin. (1_1) la art. 517;

abrogă art. 84 alin. (2), art. 105, art. 322 alin. (3), art. 471 alin. (5) - (8), art. 475, art. 484 alin. (3) pct. 2, art. 484 alin. (6), art. 493, art. 660 alin. (3), art. 666 alin. (8)

16 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 874/2018 M. Of. nr. 2/3 ian. 2019

Decizia nr. 874 din 18 decembrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, a prevederilor art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu referire la sintagma "precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv", precum și a prevederilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă

dispozițiile art. 27, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept